

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmar hiši „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 3. septembra.

Dunaj 2. septembra. (Telegram „Slovenskemu Narodu“.) Cesarjevičevna Štefanija povila srečno danes ob 7. uri in 15 minut nadvojvodinjo. Mati in dete v dobrem zdravju. Svečani krst bode 5. t. m. ob jedni popoldne v Laxenburgu.

Grom topov nam je včeraj ob 3/4 2. pp. iz Ljubljanskega Grada naznanjal preveselo vest, da se je srečno vršil v presvetli cesarski rodbini dogodek, katerega je vsa Avstrija radostno pričakovala. Cesarjevičevna Štefanija je osrečila svojega soproga, sebe, celo cesarsko rodbino in vse avstrijske narode, ki se čutijo kakor jedna familija s cesarsko hišo, s porodom princesinje. Kamor bode dohajala prevesela vest v širni Avstriji, povsod bode vzbudila srčno veselje, povsod bode ljudstvo hitelo v božje hrame, da družijo svojo pobožno molitev s slovesnim koralom: Te deum laudamus.

Povsod naznanjajo vihrajoče zastave, razsvetljena okna, po ulicah in cestah veselo šumeče ljudstvo, koliko ljubezni v vseh deželah, pri vseh narodih uživa presvetla cesarska hiša, naš preljubljeni prestolonaslednik in nad vse ljubljena cesarjevičevna Štefanija.

In posebno mi Slovenci, ki smo ravnokar obhajali imenitno slavnost šeststoletnega združenja s cesarsko rodbino, katerih srca so še polna radosti v spominu na prekrasne slavnostne dneve, na osrečujočo navzočnost našega očeta in cesarja in Njega neskončno milost, mi Slovenci, ki smo našli v Avstriji varno zavetje svojega narodnega bitja, da smemo mirneje gledati v prihodnost, se tem srčneje veselimo sreče mla-

dih zakonskih, ker sta jo doživela v znamenitem letu, v katerem so pred šestimi stoletji naši pradedje prisegali zvestobo in udanost slavnim pradedom cesarjeviča.

Bog naj blagoslovi mlado princesinjo, da bode rastla in se razvila v radost svojih visocih roditeljev in cele cesarske rodbine!

V Ljubljani praznoval se je znameniti, veseli dogodek na sledeči način: Takoj, ko se je zasljal strelni grom raz Grada, razobesile so se po vseh javnih poslopih in kmalu na to po mnogih privatnih hišah veselo vihrajoče zastave, cesarske in deželne.

K cesarjevemu namestniku gospodu baronu Winklerju prišli so se klanjat in čestitat: uradniki deželne vlade in okrajnega glavarstva Ljubljanske okolice, članovi deželnega šolskega sveta, uradniki deželne sodnije, državnega pravdnštva in mestno delegirane okrajne sodnije, finančnih oblastnij, c. kr. pošte in telegrafa, pa glavne tabačne fabrike; potem ravnatelj gimnazije, realke in obeh učiteljskih; na to deputacije deželnega odbora, Ljubljanskega mestnega zbora in magistrata, obrtne in trgovinske zbornice, predsednik notarske kamore g. dr. Jarnej Zupanec. Konečno tudi zastopniki narodnih društev: Maticе Slovenske, Čitalnice, Narodnega doma, Sokola, Dramatičnega društva, Glasbene Maticе kakor tudi zastopniki obrtnega društva in Ljubljanske požarne straže.

Ob 6. popoldne vršil se je v stolni cerkvi slovesen „Te Deum“, katerega je služil stolni prošt g. Zupan z mnogobrojno asistenco. Udeležili so se tega cerkvenega opravila vsi višji dostojanstveniki Ljubljanski, njim na čelu deželni predsednik g. baron Winkler z uradništvom deželne vlade, potem poveljnik divizije gosp. fml. Eugen vitez Müller z brigadirji in mnogimi štabnimi častniki, deželna od-

bornika Murnik in Dežman, g. župan Grasselli, mnogo uradnikov, profesorjev in učiteljev in pa polna cerkev verno udanega in pobožnega občinstva.

Kmalu po nastopivšem mraku jele so se prikazovali lučice po oknih, začetkom bolj po samem; a ni trajalo dolgo, in že je bila vsa Ljubljana v krasni razsvetljavi.

Prostovoljne požarne straže Ljubljanske, tabačne fabrike in Vičanska praznovala so ta veseli dogodek v Koslerjevem vrtu; tja in nazaj grede spremljala jih je godba po mestu, katerej se je pridružilo mnogo ljudstva, neprestano kličeč „živio!“ mladima cesarskima roditeljema in njijinej hčerki.

Pozno v noč izprehajalo se je še vedno brezbrojno ljudstva, občudovaje krasno razsvetljavo.

Miklošičeva slavnost.

Nenavadno in nerazmerno veliko bilo je včeraj narodnih slavnostij in veselic, in bati se je bilo, da se vsled prebogatega dnevnega programa razcepijo sile tako zelo, da nikjer ne bode pravega uspeha. Da ta bojazen ni bila opravičena, pričajo nam jako ugodna poročila o velikej notranjskej veselici v Postojni in sijajni izid Miklošičeve slavnosti v prelepem vinorodnem Ljutomeru. Ako je trditev, da so narodne svečanosti, pevski shodi in zbori, izleti in zbori nemških „turnarjev“ itd. zjedini Nemčijo, istinita, — potem se tudi mi Slovenci svojemu zedinjenju bližamo brzimi in velikimi koraki, kajti vse včerajšnje slavnosti in veselice privabile so občinstva v mnogobrojnem številu, jako mnogo odličnih, zavednih in odločnih mož, pri vseh bilo je opazovati, kako napreduje, kako se širi narodna ideja.

Ker je slavnost v Ljutomeru veljala največjemu našemu učenjaku, je naravno, da je bila največja, najsijajnejša, kajti te slavnosti udeležilo se je sigurno

LISTEK.

Klara Milič.

(Ruski spisal J. C. Turgenjev, poslovenil J. P.)

XVII.

(Konec.)

— Odpusti mi je! zaklical je Aratov. — Ti si zmagala . . . Vzemi me! Kajti jaz sem tvoj in ti si moja.

Skočil je k njej, hotel je poljubiti ta smijajoča se in zmagujoča ustna in poljubil jih je; čutil je njih goreči pritisk in vlažni hlad njenih zob, — veseli krik se je razlegal v poltemnej sobi.

Pribežavša Platonida Ivanovna našla ga je v nezavesti. Klečal je; njegova glava ležala je na naslonjači; roke so mu visele doli; njegov obraz se je svetil od neumrljive sreče.

Platonida Ivanovna pala je poleg njega, objela ga okrog života in zaklicala: Jakob! Jakobček! ljubi Jakobček! — poskušala ga je vzdigniti z obema rokama . . . a on se ni ganil. Platonida Ivanovna začela je klicati na ves glas. Pritekla je služabnica. Obe ste ga vzdignili, posadili in začeli ga polivati z vodo . . .

Zavedel se je zopet. — Na vsa tetina vprašanja se je le smehljaj — pa s tako blaženim smehom, da se je ona še bolj vznemirila — in prekrizala je njega in zopet sebe . . . Nazadnje prijel jo je za roko in prijazno izpregovoril: Platoša, kaj je s teboj?

— S teboj je nekaj, Jakobček.

— Z menoj? — Jaz sem srečen . . . neizrečeno srečen, Platoša . . . to je z menoj. A zdaj jaz hočem spati. — Hotel je ustati — pa čutil je tako slabost v nogah in po vsem telesu, da bi se brez tetine in deklinе pomoči ne bil mogel sleči — in uleči v posteljo. In hitro je zaspal, ohranivši na obrazu to blaženost. Samo obraz njegov bil je bled.

XVIII.

Ko je drugo jutro Platonida Ivanovna prišla k njemu — bilo je njegovo stanje ravno takšno . . . slabost še ni bila prešla in sklenil je ostati v postelji. Bledost njegovega obraza ni dopala Platonidi Ivanovni.

— Kaj je to, moj Bog? zdihovala je, — krvi ni v licih, buljona neče — in vedno trdi, da je zdrav! — Zajutrkovati ni hotel. — Kaj je to, Jakob? povpraševala ga je, — kaj misliš ležati ves dan? — A, kaj bi bilo, ko bi tudi? odgovoril je

prijazno Aratov. — Pa ta prijaznost zopet ni dopala Platonidi Ivanovni. Aratov bil je podoben človeku, ki je spoznal veliko, zanj prijetno tajnost — in jo skrbno hrani sam za se. Pričakoval je noči, pa ne z nestrpljivostjo a z radovednostjo. — Kaj bo iz tega? vprašal je samega sebe. On ni več dvojil o tem, da se je razgovarjal s Klaro in da se ljubita drug drugega . . . Samo . . . kaj more biti iz take ljubezni? — Spomnil se je tega poljuba in nek čuden mraz ga je pretresel po vseh udih. — Tako goreče, mislil je, se še Romeo in Julija nesta poljubovala! Pa drugikrat se hočem dalj zdržati . . . hočem premagati samega sebe . . . Ona pride z vencem iz majhnih rož . . .

— Pa kaj bo iz tega? Skupaj živeti ne moreva. Meni bi bilo treba umreti, da bi se združil z njo. Ali mari ona ni prišla po me? — mari me ne misli vzeti?

— Da, kako pa drugače? Umreti — umreti moram. Smrti se zdaj nič ne bojim. Uničiti me ne more. Nasproti, samo tako in tam bom srečen . . . v življenji pa ravno tako ne, kakor ona ni bila . . . Kajti midva oba sva . . . neganjiva! — Oh, ta poljub.

5000 ljudij, mej temi pa je bilo toliko odličnih in učenih glav, toliko skušenih rodoljubov iz raznih krajev, da se kaj jednacega ne vidi kmalu. Res je, da smo nekatere videli, katerih ni bilo, da bi bila ta slavnost mogla biti še večja, še sijajnejša, a pomisliti se mora pa tudi, da je Ljutomer daleč tam doli ob magjarskeji meji, da ni neposredno z železnico zvezan, da udeležitev pri tako oddaljeni slavnosti stane veliko truda, veliko časa in denarja.

Ako se te neugodnosti vzamó v poštev, sme se trditi, da je bila Miklošičeva slavnost jeden naj lepših narodnih praznikov in da je število njegovih častilcev tako mnogobrojno, kakor je velika njegova slava.

Štajerska, Koroška, Kranjska bile so vredno zastopane in ko smo v soboto po 9. uri zvečer dospeli v Ormož, izkrcalo se nas je toliko število, da smo si bili v skrbeh za prenočišča. A odbor, ki se je bil v ta namen sestavil v Ormoži in kateremu sta bila na čelu gg. dr. Gršak in dr. Žižek, priredil je vse tako skrbno, previdno, imel v svojih zapisnikih vse tako točno zabeleženo, da je v par minutah vsak prišlec dobil nakaznico za stanovanje, po katerih smo bili vsi izvrstno, deloma s pravo slovansko gostoljubnostjo vzprejeti.

A nikarte misliti, da smo dospevši v Ormož takoj razdelili se po odločenih nam stanovanjih, temveč šli smo z Ormožkimi rodoljubi, katerih število in upliv dan za dnevom narašča, v krémo „Zur Stadt Graz“, pozneje pa še v gostilno g. Sove, da smo se „přlom in jedilom“ okrepčali in najsrčneje zabavali. K zabavi pripomogel pa je posebno veliko izvrstni Ljubljanski kvartet (Př. bil, Štamcar, Justin, Noll), gosp. dra. Gršaka jako srčni pozdrav in drugi kratki nagovori.

Včera j zjutraj ob 8. uri bil je odhod v Ljutomer. Vozovi bili so vsi poskrbljeni, vozili smo se hitro, dobro in dober kup. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. septembra.

Danes se snide koroški deželni zbor. Mej stvarmi, ki pridejo v obravnavo, nahajajo se mej drugimi sledeče: Poročila o regulovanji Drave, o postavnem uredenji skupnih posestvenih in rabokupnih pravic, o predlogi instrukcije za deželne dobrodelne naprave, o izdani odškodninske postave pri škodah, prouzročenih po lovskih živalih; potem poročilo o naredbah ob povodnji 1882. leta ter o vzprejetem jamstvu dežele za podeljena neobrestna državna posojila, poročilo in postavni načrt glede pobiranja pristojbin za uradna opravila krajevnih občin, predloga o upeljavi doneska zavarovalnih družeb k troškom za požarne brambe, proračuni vseh deželnih zakladov za leto 1884., računski sklepi in upravnico razkazilo za l. 1881. in 1882. in pa proračun koroškega deželnega šolskega zaklada za l. 1884.

Platonida Ivanovna prišla je v Aratova sobo; a ni ga nadlegovala z vprašanji — samo pogledala je nanj, nekaj zamrmrala, vzdihnula in zopet odšla. — Pa on tudi ni hotel obedovati . . . To je bilo že prehudo . . . Starka je šla po znanega mestnega zdravnika, kateremu je zato zaupala, ker ni bil pijanec in ni vzel Nemke za ženo. Aratov se je začudil, ko ga je pripeljala k njemu, pa Platonida Ivanovna je tako silno prosila Jakobčka, da naj se pusti ogledati Paramonu Paramoniču (tako so klicali zdravnika) — in radi nje dovolil je Aratov. Paramon Paramonič potipal mu je žilo, pogledal mu jezik in nekaj ga povprašal, — ter objavil naposled, da je neogibno potrebno „poavskultirati“. Aratov bil je tako pri volji, da je to dovolil. Zdravnik mu je previdno razkril prsi, potrkal, poslušal, vzdihnul — in zapisal je zdravila — posebno je pa priporočal mirovati in zdrževati se močnih utisov. — Tako! pomislil je Aratov . . . pa bratec, prepozno si se lotil! — Kaj je Jakobčku? vprašala je Platonida Ivanovna Paramona Paramoniča, stisnivši mu na pragu tri rublje v roko. Paramon Paramonič se je, kakor vsi današnji zdravniki — posebno oni, ki nosijo uniformo — rad ponašal z učenimi izrazi;

Razmere na Moravskem postajajo nenosne. Novine nam zopet pripovedujejo o novem činu nasilstva vsemogočnega Winterhollerja. Deželni šolski svet je navzlic vsem uporom mestnega zbora ukrenil, da se ima v Brnskem Starem mestu osnovati česka ljudska šola ter je odločil za upisovanje petek 31. avgusta. In kaj stori mogotec Winterholler? V četrtek popoldne, dan pred upisovanjem, pribije dotično naznanilo za vrati nemške šole v Starem mestu. Nobenega drugega razglasila ni odredil; se ve da potem ni bilo nakeršnega upisovanja. Danes se pa „N. Fr. Presse“ roga, da vzlic trajnej česke agitaciji ni bilo na dan upisovanja nobenega otroka za česko šolo oglašenege. Ne vzbujali taka komedija po vsej pravici resno nevoljo?

Na Hrvatskem se zopet čuje o nemirih, posebno se množe po Zagorji. V Krapini nastal je sukob, pri katerem je bil jeden kmetov ubit, trije ranjeni in štirinajst zaprtih. Značaj teh nemirov, prvotno naperjen samo proti grbom, obrnil se je baje na socialistno in komunistno stran. Iz Ogerske došli agentje ščuvajo ljudstvo k napadom tujega imetka. V Karlovcu je skoro posadni stan; nameravana slavnost pevskega društva „Zore“ je prepovedana. — Finančni ravnatelj in ministerjalni svetnik David je v petek kar na tihem pobegnil iz Zagreba; dan pred odhodom je še obiskovalcem zatrjeval, da se bode odpeljal še le v nekaterih dneh. Vender se je bilo izvedelo za nameravan odhod ter se je bilo zbralo po noči mnogo ljudij na kolodvoru, ki so dospevshega Davida kleli ter psovali, nekateri razgreti mladiči metal: so celo kamenje proti njegovemu vozu. Skoro gotovo je, da se ne vrne več v Zagreb.

Ogerski minister-prvostestnik Tisza podal se je bil v petek na Dunaj, da izposluje konečne naredbe v zadevi ogersko-hrvatskih grbov. Ondu je konferiral z ministroma baronom Orczyjem in Bedekovičem, potem pa je bil pri cesarji v avdienco vzprejet. Ozirom na to, da se grof Pejačević brani izpeljati ministerske ukrepe, tikajoče se zopetnega razobešenja prejšnjih grbov v Zagrebu, predložil jo Tisza cesarju glede izpeljave teh ukrepov nove načrte ogerske vlade, katere je Nj. Veličanstvo odobrilo. Tisza je torej zmagal; dosegel je, da se pred vsem in na vsak način obvaruje ugled državne sile ter z zopetnem razobešenjem ogerskih grbov daje zadostitev. Vse drugo se bode odločilo po ustavnem potu. Za Zagreb se bode na mestu bana Pejačevića postavil začasno izredni komisar z velikim polnomočjem, najbrž kak vojašk dostojanstvenik.

Vnanje države.

Srbski opozicijski listi poročajo, da se izvolitve zaupnih mož za prihodnje volitve v skupščino nadaljujo z največjimi nerednostmi. V jednem kraju so se končale še le o polnoči ter je nastal tepež, da je predsednik komaj ubežal. Po takem postopanju je vladno poročilo popolnem verjetno, da so dose-danje volitve izpale v ogromni večini v zmislu vladine stranke. „Samouprava“ nagovarja volilce, da naj bi nepostavnosti na vsak način zabranjevali ter se, ako treba, celo vojaški sili upirali. V nekaterih krajih so se povodom volitve liberalci zjediniili z radikalci. — Iz Belgrada se poroča, da je Jovan Ristić izdelal načrt nove ustave, kateri je navstal, kakor trdijo njegovi somišljeniki, vsled sporazumljenja mej

objavil je, da ima Aratov vse dijoptrične simptome nervozne kardijalgije in febris. — Ljubi gospod, govorite prostejše; ne strašite me z latinščino, kajti vi neste v lekarni! — Srce ni zdravo, objavil je zdravnik — in mrzlica ga trese . . . in zopet je priporočal mir in skrbno postrežbo. — Ali je varno? vprašala je nejevoljno Platonida Ivanovna (pa glejte, da ne zaidete zopet v latinščino). — Zdaj se še ne more povedati. Zdravnik je odšel, — a Platonida Ivanovna bila je vsa pobita in zamišljena . . . Vender je poslala v lekarno po zdravila, katerih ni hotel vzeti Aratov, dasi ga je prosila. Tudi ni hotel piti čaja. — In kaj si tako v skrbeh golobičica? rekel jej je, zagotovem ti, da sem najzdravejši in najsrečnejši človek na svetu! — Platonida Ivanovna je samo zmahnala z glavo. Proti večeru ga je obšla majhna vročina, vender ni hotel, da bi Platonida Ivanovna ostala v njegovej sobi. Platonida Ivanovna je ubogala — pa ni se slekla in ni se ulegla; sedla je v naslonjač — in vedno poslušala in šepetala svojo molitev.

Zadremala je; kar jo probudi strašen krik, da je kar letelo skozi ušesa. Skočila je po konci in

njim in kraljem Milanom po zadnjem razgovoru na Dunaji.

Pomorska nastojanja Rusije koncentrovajo se v prvej vrsti na Črno morje. Vrhovni poveljnik ondukajšnjemu brodogju, podadmiral Peščurov, nadzoroval je pretekle dni vsa [pristanišča ob Črnem morji. „Novosti“ javljajo, da bode šel prihodnje dni v Peterburg, kjer bode pomorskemu ministerstvu poročal o rezultatu tega ogledovanja. V dotiki s tem potovanjem obravnjuje se vprašanje o daljnem razvoji črnomoškega brodogja. Ne gledé na stavbo večjih ladij se bode posebno pomnožilo število prevoznih parnikov. — „Sovrem. Izvst.“ zadovoljno beleži vest, da je potovanje črnogorskega kneza v Carigrad v zvezi z upravo Albanije ter opominjajo Turčijo, da zamore to, kar jej je še ostalo, le s pomočjo Rusije ohraniti. Da se obvaruje popolnega propada, naj bi se Porta sporazumela s podanimi ljudstvi in pa tudi z Rusijo, koje interesi so soglasni z onimi teh ljudstev.

Važno bode predstoječe veliko sobranje bolgarskih ljudskih zastopnikov, ki naj bi poleg izrednih organizacijskih sprememb tudi strmoglavilo ruska ministra Kaulbarsa in Soboleva. V ta namen se je po dolgem naporu posrečilo zjediniti obe veliki stranki liberalcev in konservativcev. Prva je mnogoštevilnejša ter ima privržencev po vsej Bolgarskeji; druga ima pač mnogo voditeljev, a malo pristašev. Takoj po dovršenem kompromisu pozval je knez Aleksander k sebi načelnike obeh strank ter jim izrazil svoje zadovoljstvo in zahvalo. Tudi je dejal knez, da se bode živo zanimal za izdelanje nove ustave. — Ruski poslanik v Braziliji, Jonin, ki je bil v izredni misiji v Sredce poslan, imel je pri knezu triurno avdienco. Za svojo misijo javno označuje: omogočiti ostanek ruskih ministrov. Cankov, vodja liberalcev, kakor tudi konservativni vodje Grekov, Našević, Stojlov, Vulkonić, pa so mu razgovarjaje se z njim naravnost rekli, da moreta Sobolev in Kaulbars zapustiti deželo.

Dopisi.

Iz Ausseeja, 31. avgusta. [Izviren dopis.] Par pogledov le na plastično podobo, katero je podaril gospod pisatelj člankov „hipotekarni dolgovi na kmetskih posestvih“ in — „za Kriščevo voljo, kam smo zagazili!“ klical bode sleheru pošten kristijan; — filistra hladnokrvnega se ve da dolgovi še ne bodo zmajali iz ravnotežja in naivno bo komaj pobaral: ali je drugod kaj bolje? če mene pekel pozoblje — dolgčas mi ne bo, sam ne bom tam. Morda ne slabo modrovanje, ko bi le eksekutivni boben malo ponehal brenčati svojo staro in vedno taisto pesnico: „kdo da več!“ — Da pa odstrani obup, katerega bi morda prouzročila stroga analiza splošne epidemije in skelečih ran, bil je gospod pisatelj blag dovolj, podati nam nekoliko kapljic zdravilnega balzama. Hvalo lepo!

Vrli gospod pisatelj tudi dostavlja opomin in prošnjo na slovenske deželne poslance, da bi ne odlašali poprijeti se, če tudi teške, ali ob jednem gotovo hvaležne naloge. Zanašajmo se, da pisatelj poziv ne bode zaman! — Prej ali slej kovale se bodo postave v različnih deželnih zborih, bodi si že

tekla v Aratovljevo sobo — in kakor včera j našla ga je ležati na tleh. Pa ni se več zavedel, kolikor se je tudi trudila z njim. Še to noč ga je stresla mrzlica, združena z unetjem srca.

Čez nekaj dnij je umrl.

Neke čudne okoliščine bile so združene z njegovo drugo nezavednostjo. Ko so ga vzdignili in položili na posteljo, zapazili so v njegovej desni roki kito ženskih las. Od kod so pa prišli ti lasje? Ana Semenovna imela je tako kito, ki je ostala od Klare, pa kako, da je oddala Aratovu tako dragoceno reč? Položila jo je bila v dnevnik, pa je ni zapazila, ko ga je oddala.

V predsmrtuem mešanji nazival je Aratov sebe Romeo — po ostrupljenji; govoril je o sklenjenem zakonu in o tem, da zdaj ve, kaj je slast. Posebno strašen bil je za Platošo trenutek, ko se je Aratov malo zavedel, zagledal jo poleg postelje in rekel: Teta, kaj jokaš? — ali zato, ker bom moral umreti? Ali ne veš, da ljubezen je silnejša kakor smrt? . . . Smrt, smrt, kje je tvoje želo? Ne jokaj se, a veseli se, kakor se jaz veselim . . .

In na obrazu umirajočega pokazalo se je ono blaženo smehljanje, ki je tako hudo delo starki.

bolj ali manj v smislu tretjega priobčenega članka „o hipotekarnih dolgovi“ in, kar bodo v korist kmetiskim posestvom čez pet ali deset let drugi pogodili, zakaj bi slovenskim rodoljubom kaj jednacega še poprej mogoče ne bilo? Saj najslabjša mej hčeram Siona Kranjska ni bila nikdar. In če bo Ljubljanska redutna dvorana oni — Betlehem, kjer se rodi postava, po kateri se tisoč in tisoč solznih oces milo ozira, — hozana! hozana! doni naj vsem bori teljem za blagostanje naroda slovenskega!

S tem pa ni še rečeno, da bi bili vsi oni predlogi, ki jih nahajamo v zgoraj omenjenem članku — kakor temeljito in vestno jih je tudi priporočevalc premislil in pretehtal — priporočila in hvale vredni. Tu bi postavodajalcu po pravici zaklical stari Rimljan Mucij: „crudelitate damnatis — in crudelitate ruitis!“

In še drugo je, kar nam pri tej priložnosti up na boljšo bodočnost bolj ali manj kali; to je: prepričanje, koliko dalječ je od dane do — zvršene postave. Postava, še tako potrebna, pravična in koristna, je vender le mrtva črka. Da bi taka postava postala kri in meso, trebalo bi novega navdušenja, da, novih daritev na altar bratoljubja! Navdušenje in pa blago srce — kaj ne zmoredi!

55 milijonov uknjiženega dolga je silna mora, ki tlači naše kmetске posestnike; — res ogromna svota (za polovico že si Rothschild vrat prereže!) Ali kdo pa šteje in zračuni milijone in zaklade, ki jih mila nam Kranjska krije še v svojem naročji za — marljive sinove?

Spretno pero klicalo je nedavno rojake, naj se podvzajo prijeti za tisočake, katere leto za leto ponujajo turisti. Koliko neobsejane, koliko neobdelane zemlje leži zapuščene in puste po širokej Kranjski! Da bi šla Dolenjec in Gorenjec v šolo k „skalnatemu“ Kraševcu, videla bi, kako se le-ta bori z divjimi elementi; gotovo bi podvojila dose danjo marljivost in — varčnost. Narod, ljudstvo se zaveda; toda le še premalo. Treba je neprestanega spodbujanja, treba je pouka, omike, — šol. Povedati se mora nevesčemu ljudstvu, da se sestram one kmetice, ki je iz napačno obrnene knjige mašo brala, godi slabo; da jim je težko shajati po svetu in da jim bo še vedno težje. Kmet je konservativen, stalen kakor tla, na kojih mu je tekla zibelj; ljubi, kar je, kar ima, ter je nasprotnik, sovražnik novosti. Kulturni napredek pa ne čaka nikogar; kdor in kar ne drvi žnjim, — zaostaja. Dan danes se živi hitro — in gorje zaostalemu!

Trikrat tužno pa je, da se nahajajo še fare, ki se branijo šol na vso moč in, ko se jim šola naposled v pravem smislu besede le posili, se najde še duhovnik, (sploh dober in v resnici vse časti vreden mož), ki v svojej nepremišljenosti pravi: šolo zidali bomo drugo leto, letos bom zidal — kuhinjo! Staune wer da staunen mag!

Kaj le praviš ti na to, Mucij — star Rimljan?
T. Bruno.

Iz Štajerskega 2. septembra [Izv. dopis.] (Novi dve naredbi pravosodnega ministra), kateri nam je vaš list prinesel, neste bili na slovenskem Štajerskem sodiščem na znanje dani. Od več strani in od nekaterih sodišč sem izvedel, da neso dobili sodniki na slovenskem Štajerskem niti naredbe od 31. decembra 1882, vsled katere bi se morali uradniki naučiti slovenskega jezika toliko, da ne bodo zadrževali ravnopravnosti (sic!) jezikovne, niti nove naredbe, katere imate v svojem listu od 31. avg. Prepričan bi bil rad, da so vaši viri zanesljivi, ki pravijo, da sta se omenjeni dve naredbi izdali tudi za slovensko Štajersko; pa ministerstvo je tako rado polovičarsko, da bi skoro mislil, da je dr. Pražák samo Kranjcem poslal energičen opomin na svoje ukaze. Ako ima zadnja moja misel resnično podlogo, prosili bomo štajerski Slovenci svoje poslance, naj interpeljujejo energično, zakaj nas vlada prezira. Hodi mi pa v spomin dopis iz Spodnje Štajerske v „Tribuni“ od 8. julija t. l., ki pravi, da se višji ukazi in naredbe o jezikovnem vprašanji gotovo ne pošiljajo zato iz Dunaja in Gradca v Gelje, da bi ostali skrivnost Celjskega predsedništva. Naših poslancev naloga bode, da izvedo,

zakaj slovensko-štajerska sodišča neso dobila od vas razglašeni dveh jezikovnih naredeb.

Iz Krškega 31. avgusta. [Izv. dop.] Slavnostni in veseli dnevi meseca julija so še vsem v dobrem spominu. Čela dežela je praznovala 600letnico na dostojni način. Tudi naše prijazno mestice ni zaostalo za drugimi. — Menim, da je malo tako lojalnih krajev, kakor ravno Krško. To se je zopet letos pokazalo, ko je učiteljstvo tukajšnje ljudske šole sklenilo v spomin 600letnice združenja Kranjske s preslavno Habsburško dinastijo napraviti šolsko zastavo. Večina odličnih prebivalcev je pripomoglo, da je šola dobila zares krasno zastavo, kakeršnih je malo po deželi. Izdelale jo je gospa Drenikova prav okusno. Na jedne strani ima zastava podobo sv. Alojzija, na drugej pa državni grb z letnicama 1283 in 1883 in mej tema napis: „Viribus unitis“. Tudi je zastava dobila tri krasne trakove z deželnimi in državnimi barvani; dva trakova imata primerne napise. Jednega je darovala botra zastavi, blagorodna gospa J. Hočevanjeva, največja dobrotnica naše šole; drugega pa g. Stepišnik z gospo. Oba trakova sta mojstersko delo, kar zastavo tudi v resnici kinča. Tem blagodušnim dobrotnikom se prav lepo zahvaljujemo. — Novo zastavo je ob priliki sklepa šolskega leta blagoslovil prečastiti dekan in častni kanonik Leskovski g. Polak. K izvršitvi lepe slavnosti so mnogo pripomogli Krški pevci in oddelka požarne in uniformirane meščanske garde. Hvala jim! Po dokončanej maši se je šolska mladina podala s svojo novo zastavo v prostorno in jako okusno okinčano telovadnico. Tam je šolski vodja otroke primerno nagovoril, razložil in razkazal zastavo. Potem je imela jedna učenka 4. razreda slavnosten gevor, v katerem je posebno poudarjala pomen šolske zastave; ona je šolarje v lepem govoru spominjala na vesele dni meseca julija, jih spodbujala k ljubezni in udanosti do preblegega in dobrega vladarja Franja Josipa. Konečno se je prav ginjeno zahvalila v imenu šolske mladeži vsem dobrotnikom, ki so količkaj pripomogli k napravi nove zastave. — Na to so sledile deklamacije in različne patrijotične pesni. Popoludne se je mladina podala na Gregoričev vrt, kjer je blaga Hočevanjeva gospa vse otroke obeh šol izvrstno pogostila. Omeniti je treba, da je gospa vse sama pripravila in se po tem tacem za šolsko mladino v resnici žrtvovala, za kar jej bo nežna mladina vedno hvaležna. Tudi g. Gregorič in g. Stepišnik sta za pogostovanje veliko pripomogla. Mej pogostovanjem so otroci peli različne pesni in se po svojem tudi z raznovrstnimi otroškimi igrami zabavali.

Ta dan bo gotovo vsem navzočnim — posebno pa otrokom — v vednem spominu ostal. Konečno le še toliko: Vsem dobrotnikom in in šolskim prijateljem — osobito pa darovateljem krasnih trakov in pa blagej gospej Hočevanjevi izreka za trud in pogostovanje otrok v imenu šolske mladine najpri srčnejšo zahvalo

učiteljstvo ljudske šole.

Domache stvari.

— (Kralj Milan) odlikoval je Miklošiča z velikim križem reda svetega Save. Dostični telegram priobčimo prihodnjič.

— (Narodni praznik Notranjske) v Postojini obnesel se je včeraj popoludne povsem zadovoljivo, ter je bila udeležitev vzlic vremenskej neugodnosti — dopoludne je namreč deževalo, popoludne pa je pihala huda sapa — jako živahna. Nad 3000 ljudi se je bilo zbralo na veseličinem prostoru, na travniku ob južnej strani trga, ter je jako pazljivo in z vidnim zanimanjem sledilo poučljivim in navdušujočim besedam gg. govornikov. Žal! da je nemila sapa odnesla mnogim poslušalcem goreče besede in tudi petje radi te neprilike ni moglo doseči popolne veljave. Vse točke programa vršile so se jako točno ter v vzglednem redu, in tudi gmotna stran podjetja ne zaostaja za moraličnimi pridobitki. Obširneje poročamo prihodnjič.

— („Ljubljanskega Zvona“) 9. številka prinaša naslednjo vsebino: 1. Gorázd: Usmiljena sestra. Balada. 3. Krihan: Fran Josip na Sloven-

skem 1883. Pesen. 3. J. Kersnik: Cyclamen. Roman. (Dalje.) 4. A. Ukmar: Spomini na jutrove dežele IV. 5. Fr. Wiesthaler. Volkodlak in vampir. (Dalje.) 6. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 16. (Konec.) 7. E. Lah: Kraške jame. 8. Dr. Abasverus: Tri Gracije. 9. K. Štrekelj: Novejši pisatelji ruski 10. S. Rutar: Narodne pesni. 11. E. Jelovškova: Preširen človek. 12. L. Žvab: Redki spisi. 13. — Slovenski glasnik.

— (Vabilo.) Pod Nj. Veličanstvom našega milostljivega cesarja Frana Josipa I. pokroviteljstvom stoječe društvo vojaških veteranov c. kr. rudnika Idrije vabi najuljudneje vsa častita in slavna društva veteranov na Kranjskem k slovesnemu blagoslovljenju svoje društveno zastave, ki se bode vršilo dné 8. septembra 1883. na starem „Šolskem trgu“. K obilnej udeležbi najuljudneje vabi predsedništvo.

— (Od sv. Lovrenca pri Ptuji) se nam piše v 1. dan septembra: Danes je začela pri nas pošta poslovati. Naši sosedje so se močno trudili za novo pošto, a dobili smo jo mi, kar je tudi pravično, ker smo mi na pripravnejšem prostoru nego oni, pa imamo tudi več prometa od njih.

— (Duhovenske izpremembe v Ljubljanski škofiji.) Prestavljeni so gg.: Jan. Belec v Kropo; Jan. Berlic kot oskrbnik v Fužine; Mih. Terček na Vače; Pavel Kramar v Adlešiče; Jan. Nagode v Horjul. Semeniški gg. duhovniki so nastavljeni: Fr. Hoenigman v Črni Vrh; Andrej Kalan v Predoslje; Fr. Krek v Žiri; Ant. Jaklič v Metliko.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. septembra. Danes popoludne nastal je na nabrežji v Rossau mej velikimi zalogami lesa ogenj. Grozovita vročina in močni vihar zavirala sta gasenje. Več hiš je začelo goreti, vse prostovoljne požarne brambe iz predmestij in predkrajev poklicale so se na pomoč. Velikansko požarišče prouzročevalo je daleč na okolu uničujočo vročino. 200 ženijskih vojakov podrlo je najbolj razpostavljene predmete, ob 10. uri bil je ogenj pač lokalizovan, a požar videl se je še na daleč. Škode je več milijonov.

O polnoči nastali vihar razpihal je ogenj, ki se pričel popoludne na Rossau-skem nabrežji. Kakor stolpi visoki ognjeni zublji razsvetlujejo daleč na okoli vse obzorje. Pogorele so štiri obširne zaloge lesa s pripadajočimi poslopji. Vse požarne brambe Dunajske in iz okolice in veliko število vojakov je sodelovalo, da se ukroti ogenj, ter si z nadčloveškim naporom prizadevalo, rešiti hiše, ki so povsod na okoli bile v nevarnosti. Več strank moralo se je izterati (deložirati). Požar je lokalizovan, a treba bode še nekaj časa, predno bode udušen. Nekoliko osob poškodovanih, gasi se še neprestano. Ob 6^{1/2} uri zjutraj prišel je na pogorišče cesar in nadvojvoda Albrecht, ter dlje časa ostal. Policijska preiskovanja še neso končana, vender gotovo, da ni iz hudobnosti zažgano. Vse zaloge lesa bile so zavarovane.

Po noči nastal tudi blizu južnega koldvora ogenj, mej zalogami lesa in slame, a po dveurnem delu bil pogašen.

Dunaj 3. septembra. Danes otvoril je župan slovesno sejo mestnega zbora povodom srečnega poroda cesarevičinje s patrijotičnim govorom. Prisotni odborniki zaklicali so trikrat in navdušeno „hoch“. Župan izročil bode cesarjeviču umetalno izdelano adresu, cesarjevičinji pokloni se dragocena zapestnica (bracelete). Župan in oba njegova namestnika povabljeni so v sredo k slovesnemu krstu. V ta dan bodo mestna poslopja olepšana z zastavami, razsvetljena, gojenci v mestnih sirotiščih bodo se slovesno pogostili. V spomin veselega dne odločil je mestni zbor 50.000 gld. za napravo zavetišča (asylhaus) za otroke ubožnih starišev. Sirotišču bode ime „Stephaneum“

Princi Orleanski odpotovali so danes opo-
ludne v Gmunden, tedaj se ne udeležijo pri
Chambordovem pogrebu.

Gorica 3. septembra. Truplo Chamborda
ob 7 1/2 pripeljali. Ob 9 1/4 prišel namestnik
cesarja knez Thurn-Taxis, na kar se je pričel
sprevod. Za mrtvaškim, v šester predpreženim
vozom stopali so: Zastopnik cesarja, nadvojvoda
Toskanski, vojvoda Parmeški, francoska depu-
tacija, namestnik, vojaški in civilni dostojan-
stveniki, korporacije, deputacije iz vseh krajev
Francoske z zastavami, venci. Krsta se je v
stolnej cerkvi postavila na katafalk in nadškof
Zorn služil je slovesno črno mašo.

Szigetvar 3. septembra. Včeraj zvečer
zbiralo se ljudstvo v masah. Ob 11. uri po
noči prvi nemiri. Izgredniki napravili neizmerno
škodo. Jeden razsajalec ubit, štirje težko ranjeni.
Iz Sikloša prišli so vojaki, katere danes še po-
množe.

Berolin 3. septembra. Včeraj zvečer
ob 10. uri zavozil je iz Berolina prišedši ku-
rirni vlak na kolodvoru v Steglitz-u mej mno-
žico ljudij, ki so se hoteli z osobnim vlakom
povrniti v Berlin in na nasprotni strani vkrcati
se v vagone. Ubityh 18 mož, 17 žen in štirje
otroci, pet težko ranjenih. Število lahko ranjenih
ni znano.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
1. sept.	7. zjutraj	732-79 mm.	+16-3° C	brezv.	megla	6-20 mm.
	2. pop.	733-81 mm.	+23-3° C	sl. jz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	735-72 mm.	+18-8° C	sl. jz.	jas.	dežja.
2. sept.	7. zjutraj	729-72 mm.	+15-2° C	brezv.	megla	0-80 mm.
	2. pop.	728-24 mm.	+24-9° C	z. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	727-84 mm.	+20-2° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura obeh dni je znašala +19-6° in
+20-1°, oziroma za 2-5° in 3-3° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. septembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	5	4
Ječmen	4	6
Oves,	2	76
Ajda,	4	55
Proso,	5	20
Koruza,	5	60
Leča	8	—
Grah	8	—
Fížol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	—	—
Maslo, kilogram.	—	96
Mast,	—	88
Špeh frišen	—	72
„ povojen,	—	78
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	21/8
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	58
Svinjsko	—	60
Koštrunovo	—	32
Kokoš	—	35
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	1	96
Slama,	1	69
Drva trda, 4 kv. metre	6	50
„ mehka,	4	20

Dunajska borza

dné 3. septembra t. l.

Papirna renta	78 gld.	25	kr.
Srebrna renta	78	85	„
Zlata renta	99	60	„
5% marcna renta	93	25	„
Akcije narodne banke	835	—	„
Kreditne akcije	293	—	„
London	119	80	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	50 1/2	„
C. kr. cekini.	5	66	„
Nemške marke	58	40	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120	„
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	—	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	99	55	„
Ogrska zlata renta 6%	119	25	„
„ „ „ 4 1/2%	87	40	„
„ „ „ 5%	86	10	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	30	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	30	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75	„

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Zahvala.

Za sočutje mej dolgo trajajočo boleznijo
umrše, nepozabljive gospe

Angelike Candusso,

kakor tudi za mnogobrojne, prelepe vence, gan-
ljive nagrobnice in obilno udeležbo spreveda
vsem, posebno gg. uradnikom, posestnikom, pev-
cem in požarneji straži Logaškej, izreka najtoplejšo
zahvalo

(578) žalujoča rodbina.

Dolenji Logatec, dné 1. septembra 1883.

Št. 12.660.

(579)

Razglas.

Pri srečkanji 70 lozov mestnega Ljubljanskega
posojila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan septem-
bra 1883., so bile vzdignene:

Štev. 18 554 z dobitko 15.000 gld.

„ 17.380 „ „ 2.000 „
„ 16.681 „ „ 600 „
„ 35.769 „ „ 600 „
„ 67.317 „ „ 600 „

Št. 1069, 1398, 2015, 3374, 5265, 8375, 8927,
9363, 11.208, 12.517, 13.348, 14.101, 19.408,
22.351, 22.669, 23.032, 23.461, 23.919, 24.392,
24.761, 24.980, 25.628, 29.017, 29.733, 32.615,
34.771, 35.550, 35.858, 35.878, 37.232, 38.702,
40.982, 41.966, 43.639, 44.306, 45.027, 48.094,
51.415, 52.092, 52.854, 55.248, 55.259, 56.232,
56.309, 57.163, 57.587, 58.573, 63.298, 64.048,
65.711, 66.447, 67.302, 68.769, 69.144, 69.728,
70.406, 70.565, 70.596, 71.410, 72.117, 72.364,
73.345, 73.819, 74.257, 74.762 vsaka z dobitko
30 gld.

Od zdaj izžrebanih lozov štev. 27.083 z dobitko
2000 gld., št. 45.330 z dobitko 1500 gld., št. 26.163
z dobitko 600 gld., št. 33.724 in 57.436, vsaka z
dobitko 500 gld., in štev. 999, 1152, 1487, 2204,
2513, 2524, 2538, 2643, 2987, 3109, 3575, 3783,
4683, 5615, 7978, 8284, 9132, 9462, 10.308,
10.683, 10.868, 11.205, 11.253, 11.785, 11.837,
11.918, 12.429, 12.875, 14.811, 14.957, 15.243,
15.801, 16.750, 17.460, 17.682, 18.077, 18.452,
18.510, 19.545, 19.897, 20.033, 21.391, 21.730,
23.719, 24.420, 24.609, 25.187, 25.223, 25.608,
26.410, 27.992, 28.104, 28.845, 29.621, 29.732,
32.147, 32.542, 32.833, 34.012, 34.175, 34.329,
35.035, 36.420, 39.260, 40.100, 40.177, 44.539,
44.632, 44.781, 46.099, 46.541, 48.715, 48.885,
49.323, 49.586, 50.621, 50.728, 50.735, 50.905,
51.329, 51.429, 51.487, 52.353, 59.856, 60.137,
60.140, 60.339, 61.140, 62.962, 63.023, 64.454,
64.923, 65.026, 67.173, 70.024, 72.752, 74.475
in 74.801, vsaka z dobitko 30 gld. še neso izplačane.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 2. septembra 1883.

Župan: Grasselli.

Velik vinograd

v Straži, nasproti Rumanje vasi, blizu Toplice na Dolenj-
skem, proda se z letošnjim pridelkom, z zidanico in dru-
gim orodjem vred prav po nizkej ceni. — Več o tem pove
iz prijaznosti gospod Anton Strniša, posestnik na To-
plicah. (577-1)

Mlad gospod

na deželi, 29 let star, s 550 gld. letne def. plače in 2000 gld.
premoženja, želi se zaročiti z lepo, mlado, pošteno, jed-
nako bogato gospodično. Resne ponudbe s fotografijo po-
sredno ua upravništvo „Slovenskega Naroda“. (574-2)

Št. 12.590.

(572-2)

Razglas.

V sredo dné 12. septembra t. l. do-
poludne ob 10. uri bo mestni magistrat kupil po
očitnej ustnej dražbi 120 seznjev 24 palcev ali pa
tudi le 21 do 22 palcev dolgih zdravih bukovih drv
za kurjajo, kar se splošno razglašja s pristavkom,
da se do dneva ustne dražbe sprejemajo tudi s ko-
lekom 50 kr. kolekovane pismene ponudbe.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 25. dan avgustaa 1883.

Župan: Grasselli.

Razpis službe.

Za službo družbenega tajnika, ki je po od-
stopu izpraznjena, se bode v prihodnjem občnem
zboru c. kr. družbe kmetijske kranjske nov tajnik
volil. Volitev ta veljala bode za šest let.

Vabijo se tedaj oni dejanski družabniki, ka-
teri so v kmetijstvu izurjeni, slovenskega in nem-
škega jezika v besedi in pisavi zmožni, pisarniških
opravil večji, naj prošnje za tsjnikovo službo, ka-
tereje je odločenih 420 gld. in ako družbeni zbor
pozneje pritrdi 500 gld. letne plače, uložé

do dné 10. oktobra 1883.

pri podpisnem glavnem odboru.

V Ljubljani, dné 16. avgusta 1883.

Glavni odbor

(570-2)

c. kr. družbe kmetijske kranjske.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE
LE HOUBLON

Francosk fabrikat.
PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo
tedaj, če ima vsak list znamko **LE**
HOUBLON in vsak karton nosi
varstveno znamko in signaturo.

Rowley & Henry
Propriétaires
Rowley & Henry, allége Fabrikanten, PARIS

(191-11)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast
do jedi, slabi želodec,
smrdečo sapo, napihne-
nje, kisló podiranje, šól-
panje, katar v želodci,
zgago, da se ne nareja
pesek in pšeno in slez,
zoper zlatenico, gnjus in
bljuvanje, da glava ne
boli (če izvira bolečina iz
želodca), zoper kró v že-
lodci, preobloženje že-
lodca z jedjo ali pljačo,
črve, zoper bolezni na vra-
nici, jetrah in zoper zlato
žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna
Gabriel Piccoli, na dunajskeje cesti; lekarna
Josip Svoboda, na Prešimnovem trgu. V Novem
mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip
Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gor-
nici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini:
lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J.
Kupferschmied. V Kranj: lekar Drag. Šavnik.
V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radov-
ljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph.
Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V
Skofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-
delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se
kupi samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj
se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kap-
ljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno be-
sede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady &
Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatená
z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in
na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-
tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-
nijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj
mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-
njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki né-
majo teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot po-
narejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj na-
znanijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in
prodajalci. (148-104)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.